

Ročník 1981

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 2

Vydána dne 30. ledna 1981

Cena Kč

OBSAH:

8. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu a federálního ministerstva financí o odběrních poukazech PZO Tuzex
 9. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Švédským královstvím o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku
 10. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou
 11. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa dopĺňa vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 127/1978 Zb. o školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť
 12. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky o doplnení vyhlášky č. 57/1967 Zb., ktorou sa vykonáva vládne nariadenie o jedoch a iných látkach škodlivých zdraviu
 13. Vyhláška Českého báňského úřadu o zkouškách a posuzování odborné způsobilosti některých pracovníků
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

8

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu a federálního ministerstva financí

ze dne 8. ledna 1981

o odběrních poukazech PZO Tuzex

Federální ministerstvo zahraničního obchodu a federální ministerstvo financí po dohodě se Státní bankou československou, ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 11 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím:

§ 1

(1) Tato vyhláška upravuje právní povahu odběrních poukazů Tuzexu, podniku zahraničního obchodu, Praha (dále jen „odběrní poukazy“).

(2) Odběrní poukaz je listinou, s níž je spojeno právo jejího držitele uhradit jí v tuzemsku ve výši

její nominální hodnoty vyjádřené na této listině v Kčs kupní cenu zboží prodáváného nebo služby poskytované Tuzexem, podnikem zahraničního obchodu, Praha (dále jen „Tuzex“) za devizové prostředky; má-li odběrní poukaz sloužit výjimečně pouze k úhradě kupní ceny určitého druhu zboží nebo určitého druhu služeb anebo sloužit k použití v určitém místě, musí v něm být toto omezení vyznačeno.

§ 2

(1) Odběrní poukazy vydává Tuzex a jeho jménem československé devizové banky a jiné osoby jím zmocněné za devizové prostředky, které Státní banka československá nakupuje v souladu s devizovými předpisy¹⁾ podle platného kursovního listku, popřípadě i za jiné devizové prostředky podle podmínek stanovených Státní bankou československou.

(2) Pro přepočet devizových prostředků na nominální hodnoty vyjádřené na odběrních poukazech je rozhodný den, kdy jsou v tuzemsku předány devizové prostředky Tuzexu, popřípadě československé devizové bance nebo jiné osobě jím zmocněné. Při úhradě devizových prostředků ze zahraničí se za takový den považuje den, v němž platba dojde československé devizové bance; jsou-li však v zahraničí podle zmocnění Tuzexu vydány při předání devizových prostředků odběrní poukazy, je pro přepočet rozhodný den jejich vydání.

§ 3

Osoba, která má nárok na vydání odběrních poukazů podle této vyhlášky, může požádat, aby jejich celková nominální hodnota určená ve smyslu § 2 odst. 2 byla vedena na účtů u československé devizové banky za účelem pozdějšího vydání odběrních poukazů nebo provedení přímé úhrady kupní ceny zboží prodáváného nebo služeb poskytovaných Tuzexem za devizové prostředky. Československá devizová banka může stanovit minimální částku vyžadovanou pro zřízení tohoto účtu.

§ 4

(1) Odběrní poukaz platí jeden rok, pokud v něm není uvedena delší doba platnosti. Doba platnosti počíná běžet prvním dnem měsíce, který následuje po měsíci, který je v odběrním poukazu uveden jako měsíc jeho vydání.

Ministr financí
Československé socialistické republiky:

Ing. Lér CSc. v. r.

(2) Tuzex je povinen přijmout k úhradě kupní ceny podle § 1 odst. 2 odběrní poukazy v době jejich platnosti. Tuzex může odběrní poukaz k účelu uvedenému v § 1 přijmout i po uplynutí doby jeho platnosti.

(3) Použije-li držitel k úhradě podle § 1 odběrního poukazu vyšší hodnoty, než činí kupní cena zboží nebo služeb, je Tuzex povinen vydat mu ve výši tohoto rozdílu odběrní poukaz, popřípadě poukazy, s dobou platnosti nikoliv kratší, než byla doba platnosti použitého odběrního poukazu.

(4) Tuzex může prodloužit dobu platnosti vydaného odběrního poukazu, a to i po ukončení doby jeho platnosti, vyznačením nového počátku lhůty jeho platnosti.

§ 5

Držitel odběrního poukazu, který jej nepoužil k úhradě podle § 1 odst. 2, je po zániku jeho platnosti oprávněn od osob uvedených v § 2 odst. 1 požadovat v československé měně částku na odběrním poukazu uvedenou, zvýšenou o příplatek poskytovaný při směně volně směnitelných měn za československou měnu v oblasti neobchodních platů podle kursovního listku Státní banky československé, platného v den uplatnění tohoto nároku; před zánikem platnosti odběrního poukazu může držitel požadovat za odběrní poukaz československou nebo jinou měnu jen za podmínek stanovených Státní bankou československou.

§ 6

(1) Touto vyhláškou se řídí i odběrní poukazy vydané před její účinností.

(2) Ve směrnici ministerstva zahraničního obchodu č. 41/1960 Věst. MZO, o nákupu zboží čs. občany pracujícími v zahraničí a krátkodobými cestovateli do zahraničí u podniku Tuzex (označení v částce č. 31/1966 Sb.), se v článku 1

1. zrušuje ustanovení odstavce 2,

2. vypouští v odstavci 9

a) v první větě slova „s výjimkou osobních aut“

b) poslední věta.

(3) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1981.

Ministr zahraničního obchodu
Československé socialistické republiky:

Ing. Barčák v. r.

¹⁾ Zákon č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství a předpisy vydané k jeho provedení.

9

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. listopadu 1980

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Švédským královstvím
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku**

Dne 16. února 1979 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Švédským královstvím o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické repub-

liky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny ve Stockholmu dne 8. října 1980.

Smlouva vstoupila v platnost podle svého článku 28 dnem 8. října 1980.

Český překlad textu Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

**mezi Československou socialistickou republikou a Švédským královstvím
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku**

Československá socialistická republika a Švédské království,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Č l á n e k 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech.

Č l á n e k 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, vybírané ve prospěch každého smluvního státu, jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku nebo z jednotlivých částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků pocházejících ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd placených podniky a daní z přírůstku hodnoty.

3. Současně daně, na které se smlouva vztahuje, jsou

a) v Československu:

- (i) odvod ze zisku a daň ze zisku,
- (ii) daň ze mzdy,
- (iii) daň z příjmů z literární a umělecké činnosti,
- (iv) zemědělská daň,
- (v) daň z příjmů obyvatelstva,
- (vi) domovní daň a
- (vii) odvod z jmění

(dále nazývané „československá daň“);

b) ve Švédsku:

- (i) státní daň z příjmu včetně daně námořníků a kuponové daně,
- (ii) daň z nerozděleného zisku společností a daň z rozděleného zisku při snížení akciového kapitálu nebo zrušení společností,
- (iii) daň výkonných umělců,
- (iv) místní daň z příjmu a
- (v) státní daň z majetku

(dále nazývané „švédská daň“).

4. Smlouva se bude také vztahovat na všechny totožné nebo podstatně podobné daně, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si budou oznamovat všechny významné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. V této smlouvě, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) Výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku.
- b) Výraz „Švédsko“ označuje Švédské království a zahrnuje jakoukoli oblast mimo teritoriální vody Švédska, nad níž mohou být podle švédských zákonů a v souladu s mezinárodním právem vykonávána práva Švédska vztahující se na výzkum a těžení přírodních zdrojů na mořském dnu nebo pod mořským dnem.
- c) Výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují Československo nebo Švédsko, jak to souvislost vyžaduje.
- d) Výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a všechna jiná sdružení osob.
- e) Výraz „společnost“ označuje každou právnickou osobu nebo každou podstatu, která je posuzována jako právnická osoba pro daňové účely.
- f) Výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, případně podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě.
- g) Výraz „příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost a sdružení, zřízené podle práva platného v některém smluvním státě.
- h) Výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečněnou lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem, jehož skutečné vedení je umístěno v někte-

rém smluvním státě, pokud loď nebo letadlo nejsou využívány pouze mezi místy ležícími v druhém smluvním státě.

1) Výraz „příslušný úřad“ označuje:

- (i) v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce;
- (ii) v případě Švédska ministra rozpočtu nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není ve smlouvě definován, má pro její aplikaci smluvním státem význam, který mu náleží podle práva tohoto smluvního státu upravujícího daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě“ označuje pro účely této smlouvy jakoukoli osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, pobytu, místa vedení nebo každého jiného podobného kritéria.

2. Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou smluvních státech, bude její postavení určeno takto:

- a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom smluvním státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, s nímž jsou její osobní a hospodářská pouta nejžší (středisko životních zájmů).
- b) Nemůže-li být určen smluvní stát, v němž má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo nemá-li stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.
- c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech, nebo jestliže se nezdržuje v žádném z nich, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, jehož je státním občanem.
- d) Jestliže je tato osoba státním občanem obou smluvních států nebo jestliže není státním občanem žádného z nich, příslušné úřady smluvních států upraví otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou smluvních státech, předpokládá se, že má sídlo v tom smluvním státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podniká-

ní, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení,
- b) závod,
- c) kancelář,
- d) továrnu,
- e) dílnu,
- f) důl, lom, nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje,
- g) staveniště nebo montáž, které trvají déle než dvanáct měsíců.

3. Výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá k uskladnění, vystavení nebo k dodání zboží podniku,
- b) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání,
- c) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem,
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik,
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckých rešerší nebo podobných činností pro podnik, které mají přípravný nebo pomocný charakter,
- f) montáž prováděnou podnikem jednoho státu ve spojení s dodávkou strojů nebo zařízení z tohoto státu do druhého smluvního státu.

4. Osoba jednající v jednom smluvním státě za podnik druhého smluvního státu — jiná než zástupce mající nezávislé postavení, o němž pojednává odstavec 5 — se považuje za stálou provozovnu v prvním státě, jestliže je v tomto státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá a která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnost této osoby není omezena na nákupy zboží pro podnik.

5. Za stálou provozovnu podniku jednoho smluvního státu se v druhém smluvním státě nepovažuje pouhá skutečnost, že podnik v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného zástupce majícího nezávislé postavení, pokud tyto osoby jednají v řádném rámci své obchodní činnosti.

6. Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), ne učiní sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 8

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy z nemovitého majetku včetně příjmů ze zemědělského nebo lesního hospodářství mohou být zdaněny v tom smluvním státě, v němž je takový majetek umístěn.

2. a) Výraz „nemovitý majetek“ se s výhradou ustanovení odstavců b) a c) definuje ve shodě s právem toho smluvního státu, v němž je takový majetek umístěn.

b) Výraz „nemovitý majetek“ zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář zemědělských a lesních hospodářství, práva, na která se aplikují ustanovení občanského práva vztahující se na nemovitý majetek, požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za právo na těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů.

c) Lodi, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se použije na příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se použijí také na příjmy z nemovitého majetku podniku a na příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu svobodného povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by mohla podle očekávání docílit, kdyby jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo podobné činnosti za stejných nebo podobných podmínek a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povolí odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných administrativních výloh takto vynaložených, ať ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Pokud je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevyklučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, takovým rozdělením, jaké je obvyklé. Přijatá metoda rozdělení zisků musí být však taková, aby výsledek byl v souladu se zásadami, stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok podle stejné metody, pokud neexistují závažné a dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Námořní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno skutečné vedení podniku.

2. Jestliže skutečné vedení podniku provozujícího mezinárodní námořní dopravu je umístěno na palubě lodí, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž má tato loď domovský přístav, nebo nemá-li domovský přístav, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém má provozovatel lodí bydliště či sídlo.

3. Na zisky dosažené konsorciem letecké dopravy Skandinávských aerolinií (SAS) se použije ustanovení odstavce 1, avšak pouze na takovou část zisků, která odpovídá účastí, kterou vlastní na tomto konsorciu akciová společnost Aerotransport (ABA), která je švédským společníkem Skandinávských aerolinií (SAS).

4. Ustanovení odstavce 1 se použijí také na zisky z účasti podniků smluvních států na poolu, společném provozu nebo na mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v jednom i v druhém případě byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být do zisků tohoto podniku včleněny a následkem toho zdaněny zisky, které by byly bez těchto podmínek docíleny jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové dividendy však mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle práva tohoto státu. Daň takto uložená však nepřesáhne 10 % hrubé částky dividend.

3. Smluvní stát, ve kterém má sídlo společnost, nezdani bez ohledu na ustanovení odstavce 2 dividendy vyplácené touto společností společností, jejíž jmění je zcela nebo zčásti rozděleno na akcie a která má sídlo v druhém smluvním státě a vlastní přímo nejméně 25 % jmění společnosti vyplácející dividendy.

4. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace odstavců 2 a 3.

5. Ustanovení odstavců 2 a 3 se nedotknou zdanění zisků společností, z nichž jsou dividendy vypláceny.

6. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy plynoucí z akcií nebo z jiných práv, pokud nejsou pohledávkami, spojených s účastí na zisku, právě tak jako příjmy z jiných společenských práv, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle daňových předpisů státu, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy.

7. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, se bez ohledu na ustanovení odstavce 1 osvobodí od zdanění v tomto druhém státě v takovém rozsahu, v jakém by byly osvobozeny od zdanění dividendy podle právních předpisů tohoto státu, kdyby obě společnosti měly sídlo v tomto státě.

8. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže příjemce dividend, mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné, a jestliže vlastnictví akcií,

na jehož základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojeno s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

9. Jestliže společnost mající sídlo v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené touto společností osobám, které nemají bydliště či sídlo v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů, které pocházejí z tohoto druhého státu.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, poskytujících i neposkytujících právo na účast na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z veřejných dluhopisů a obligací, včetně premii a výher spojených s těmito cennými papíry.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Jestliže částka placených úroků, posuzováno se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátec s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část úroků, která ji přesahuje, bude v tomto případě podrobena zdanění podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která má bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky však mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu. Daň takto uložená však nepřesáhne 5 % hrubé částky licenčních poplatků.

3. Licenční poplatky plynoucí z autorských práv k dílům literárním, uměleckým nebo vědeckým podléhají bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 zdanění jen v tom smluvním státě, ve kterém má příjemce takových licenčních poplatků bydliště či sídlo.

4. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platy jakéhokoli druhu přijaté náhradou za užití nebo právo na užití jakéhokoli patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu nebo průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti z oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké, a jakéhokoli autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo pásek pro televizní nebo rozhlasová vysílání.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, v souvislosti s nímž jsou licenční poplatky placeny, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto smluvního státu nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto smluvním státě. Jestliže však osoba, která platí licenční poplatky, ať má nebo nemá bydliště či sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž vznikl závazek platit licenční poplatky, a tato stálá provozovna nese ke své tíži tyto licenční poplatky, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

7. Jestliže částka placených licenčních poplatků, posuzováno se zřetelem k užívání, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátec s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platů, která ji přesahuje,

bude v tomto případě podrobena zdanění podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky ze zcizení nemovitého majetku, jehož definice je uvedena v článku 6 odstavci 2, nebo ze zcizení akcií nebo podobných práv na společnosti, jejíž jmění pozůstává hlavně z nemovitého majetku, mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je takový nemovitý majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku příslušejícího ke stále základně, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě pro výkon svobodného povolání, včetně zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Avšak zisky ze zcizení movitého majetku uvedeného v článku 22 odstavec 3 podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém takový movitý majetek podléhá zdanění podle zmíněného článku.

3. Zisky ze zcizení majetkových hodnot jiných než těch, o nichž se pojednává v odstavcích 1 a 2, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá za služby poskytované při výkonu svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobné povahy, podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud tato osoba nemá pravidelně k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu pro výkon svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, mohou být tyto příjmy zdaněny v druhém smluvním státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, a nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 15

Závislá zaměstnání

1. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tom-

to státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté z tohoto zaměstnání zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvním státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě během jednoho nebo více období, která vcelku nepřekročí 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a
- b) odměny jsou placeny zaměstnavatelem nebo na účet zaměstnavatele, který nemá bydliště či sídlo v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Odměny ze zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě mohou být bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku. Jestliže osoba mající bydliště ve Švédsku pobírá odměny ze zaměstnání vykonávaného na palubě letadla používaného v mezinárodní dopravě konsorciem letecké dopravy Skandinávských aerolinií (SAS), podléhají takové odměny zdanění pouze ve Švédsku.

Článek 16

Tantiemy

Tantiemy a podobné platy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá jako člen správní nebo dozorčí rady společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírají umělci, jako např. divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci, hudebníci a sportovci ze své osobní činnosti, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

2. Jestliže příjmy z osobní činnosti umělce nebo sportovce nepřípadnou tomuto umělci nebo sportovci samému, ale jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14, a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Příjmy z činností uvedených v odstavci 1, vykonávaných v rámci kulturní výměny mezi smluvními státy, budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 osvobozeny od daně ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

Článek 18**Vládní služby**

1. a) Platy, jiné než penze, vyplácené některým smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové platy však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby byly vykonávány v tomto státě, příjemce má bydliště v tomto druhém smluvním státě a

(i) je státním občanem tohoto státu, nebo

(ii) nezískal bydliště v tomto státě jen z důvodu konání těchto služeb, nebo

(iii) není podroben daní z takových platů ve smluvním státě, ze kterého jsou tyto platy placeny.

2. a) Jakékoliv penze vyplácené některým smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže příjemce je státním občanem tohoto státu a má v tomto státě bydliště.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 19 se použijí na platy a penze za služby prokázané ve spojení s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem.

Článek 19**Penze**

Penze a jiné podobné platy poukazované osobě, která má bydliště v některém smluvním státě, podléhají s výhradou ustanovení článku 18 odstavec 2 zdanění pouze ve státě, ze kterého pocházejí.

Článek 20**Studující**

1. Studující nebo učeň, který se zdržuje v některém smluvním státě pouze za účelem svého vzdělání nebo praxe a který má nebo bezprostředně před svým pobytem v tomto státě měl bydliště v druhém smluvním státě, bude osvobozen v prvním státě od daně z platů, které dostává na svoji výživu, vzdělání nebo praxi, pokud takové platy jsou mu poukazovány ze zdrojů mimo tento první stát.

2. Studující na univerzitě nebo na jiném vzdělávacím ústavu v jednom smluvním státě, který

během dočasného pobytu v druhém smluvním státě vykonává zaměstnání v tomto druhém státě po období nepřesahující 100 dní v kalendářním roce, aby získal praktické zkušenosti související s jeho studiem, bude v tomto druhém státě podléhat daní pouze z takové části příjmu ze zaměstnání, která přesahuje částku 1500 švédských korun v kalendářním měsíci nebo protihodnotu v československé měně. Daňové osvobození přiznané podle tohoto odstavce však nepřesáhne celkovou částku 4500 švédských korun nebo protihodnotu v československé měně. Jakákoli částka osvobozená od daně podle tohoto odstavce bude zahrnovat osobní daňové úlevy pro příslušný kalendářní rok.

Článek 21**Jiné příjmy**

Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě, které nejsou výslovně uvedeny v předcházejících článcích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 22**Majetek**

1. Nemovitý majetek ve smyslu článku 6 odstavec 2 může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je umístěn.

2. Movitý majetek, který je částí provozního majetku stálé provozovny podniku, nebo movitý majetek příslušející ke stálé základně, která je používána k výkonu svobodného povolání, může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna nebo stálá základna.

3. Lodi a letadla používané v mezinárodní dopravě a movitý majetek sloužící k provozování takových lodí a letadel podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23**Vyloučení dvojího zdanění**

1. V Československu se dvojí zdanění vyloučí tímto způsobem:

a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Československu pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny ve Švédsku, vyjme Československo s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) tohoto odstavce takové příjmy nebo takový majetek ze zdanění. Při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku této osoby však může použít sazbu daně, která by se použila, kdyby vyňaté příjmy nebo majetek nebyly takto vyňaty ze zdanění.

b) Československo může při ukládání daní osobám, které mají na jeho území bydliště či sídlo, zahrnout do základu daně příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 12, 16 a 17 této smlouvy také zdaněny ve Švédsku. Československo však povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku, rovnající se dani zaplacené ve Švédsku. Částka, o kterou se daň sníží, nepřekročí však takovou část československé daně, vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 12, 16 a 17 této smlouvy zdaněny ve Švédsku.

2. Ve Švédsku se dvojí zdanění vyloučí tímto způsobem:

a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo ve Švédsku pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Československu, povolí Švédsko s výhradou ustanovení uvedených pod písmenem b) tohoto odstavce a v článku 10 odstavce 7:

(i) snížit daň z příjmu této osoby o částku rovnající se dani z příjmu zaplacené v Československu;

(ii) snížit daň z majetku této osoby o částku rovnající se dani z majetku zaplacené v Československu.

Částka, o níž se v jednom či v druhém případě daň sníží, nepřekročí však takovou část daně z příjmu nebo daně z majetku vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá podle okolností případu na příjmy nebo na majetek, které mohou být zdaněny v Československu.

b) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo ve Švédsku pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které podléhají zdanění podle ustanovení této smlouvy pouze v Československu, může Švédsko zahrnout takové příjmy nebo majetek do základu daně. Švédsko však povolí snížit daň z příjmu nebo daň z majetku o takovou část daně z příjmu nebo daně z majetku, která poměrně připadá podle okolností případu na příjmy dosažené z Československa nebo na majetek vlastněný v Československu.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Příslušníci jednoho smluvního státu nedou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné než živější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být za stejných okolností podrobeni příslušníci tohoto druhého státu.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější

než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají stejnou činnost.

Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě osobní srážky, úlevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

3. Úroky, licenční poplatky a jiné výdaje placené podnikem jednoho smluvního státu osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě budou s výhradou ustanovení článku 9, článku 11 odstavce 4 nebo článku 12 odstavce 7 odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako by byly placeny osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě.

Podobně dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě budou odčitatelné pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku, jako by vyplývaly ze smluvního závazku vůči osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo, ve vlastnictví nebo pod kontrolou osoby nebo osob majících bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvním smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tiživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvního státu.

5. Výraz „zdanění“ označuje v tomto článku daň jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě domnívá, že opatření učiněná jedním nebo oběma smluvními státy mají nebo budou mít za následek pro ni zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může nezávisle na opravných prostředcích podle vnitrostátního práva těchto států předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo.

2. Příslušný úřad se bude snažit, aby případ rozhodl vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu za účelem vyloučení zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou, bude-li námitku považovat za oprávněnou a nebude-li sám s to dospět k uspokojivému řešení.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit rozhodnout vzájemnou dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejit v přímý styk za účelem dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů považuje pro dosažení dohody za účelnou, může se taková výměna konat v rámci komise, složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 28

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro provádění této smlouvy a vnitrostátních zákonů smluvních států ve věci daní, na které se tato smlouva vztahuje, pokud zdanění podle nich bude v souladu s touto smlouvou. Všechny informace takto vyměněné budou považovány za tajné a mohou být sděleny jen osobám nebo úřadům a soudům pověřeným vyměřováním, vybíráním nebo vymáháním daní, které jsou předmětem této smlouvy, nebo trestním stíháním ve věci těchto daní.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států povinnost:

- a) provést administrativní opatření, která by se odchylovala od zákonů nebo správní praxe tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit údaje, které by nemohly být dosaženy na základě zákonů nebo v řádném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily životenské, podnikové, průmyslové, obchodní nebo profesionální tajemství nebo obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (ordre public).

Článek 27

Diplomatické a konzulární úředníci

Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatickým a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo podle ustanovení zvláštních dohod.

Za Československou socialistickou republiku:

Dr. Dušan Spáčil v. r.

Článek 28

Nabytí platnosti

1. Tato smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny ve Stockholmu co nejdříve.

2. Smlouva nabude platnosti dnem výměny ratifikačních listin a její ustanovení se budou aplikovat na příjmy dosažené prvního ledna následujícího po roce, ve kterém byly vyměněny ratifikační listiny, nebo později a na majetek, ze kterého bude vyměřována daň v druhém kalendářním roce následujícím po roce, ve kterém byly vyměněny ratifikační listiny, nebo později.

3. Výměna nót z 25. října 1982 mezi švédskou vládou a československou vládou o vzájemném osvobození od daně ze zisku z provádění mezinárodní letecké dopravy a od daně z majetku pozbude účinnosti k datům, kdy nabude účinnosti tato smlouva podle ustanovení odstavce 2.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva se sjednává na neurčitou dobu. Každý ze smluvních států ji však může vypovědět písemnou výpovědí zaslanou diplomatickou cestou druhému smluvnímu státu nejpozději 30. června každého kalendářního roku po uplynutí období pěti roků ode dne, kdy smlouva nabude platnosti.

V takovém případě se smlouva nepoužije na příjem dosažený 1. ledna následujícího po roce, ve kterém bude dána výpověď, nebo později, a na majetek, ze kterého bude vyměřována daň ve druhém kalendářním roce, který bude následovat po roce, ve kterém bude dána výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsali, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Praze dne 16. února 1979
ve dvojím vyhotovení, v anglickém jazyku.

Za Švédské království:

Sigge Lilliehöök v. r.

10

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. prosince 1980

**o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Vietnamskou socialistickou republikou**

Dne 14. února 1980 byla v Hanoji podepsána Smlouva o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické repub-

liky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 13. listopadu 1980.

Podle svého článku 9 Smlouva vstoupila v platnost dnem 13. listopadu 1980.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

S M L O U V A

**o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou
socialistickou republikou**

Československá socialistická republika a
Vietnamská socialistická republika

vyházejíce z existujících úzkých bratrských vztahů nerozborného přátelství, solidární jednoty, všestranné spolupráce a vzájemné pomoci, založené na zásadách marxismu-leninismu a socialistického internacionalismu,

jsouce přesvědčeny, že další upevňování přátelství a prohloubení spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou zcela odpovídá nejvlastnějším zájmům národů obou zemí a napomáhá upevňování a prohlubování vzájemných vztahů přátelství a spolupráce a solidární jednoty zemí socialistického společenství,

uvědomujíce si možnosti dalšího širokého a všestranného rozvoje vzájemných vztahů mezi oběma zeměmi, jakož i možnosti rozvoje vzájemné spolupráce ve všech oblastech života obou zemí,

potvrzujíce, že vzájemná pomoc při rozvoji a ochraně socialistických vymožeností, jichž bylo

dosaženo hrdinným bojem a obětavou prací lidu, je internacionální povinností obou zemí,

usilujíce podle zásad a cílů socialistické zahraniční politiky o vytvoření nejpříznivějších mezinárodních podmínek pro vybudování socialismu a komunismu,

vyjadřujíce pevnou vůli i nadále aktivně přispívat věci mezinárodního míru a bezpečnosti, boji proti imperialismu, kolonialismu, neokolonialismu, rasismu a jakékoli formě nadvlády a útisku, hegemonismu, expanzionismu a ostatním reakčním silám, přispívat k semknutosti všech sil bojujících za mír, národní nezávislost a sociální pokrok ve světě,

přikládajíce velký význam dalšímu rozvoji a upevňování smluvně právního základu svých vzájemných vztahů,

vedeny cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů,

se rozhodly uzavřít tuto smlouvu a dohodly se takto:

Článek 1

Vysoké smluvní strany budou v souladu se zásadami marxismu-leninismu a socialistického internacionalismu nadále prohlubovat vztahy trvalého přátelství, solidarity a bratrské vzájemné pomoci ve všech oblastech života národů obou zemí. Budou důsledně rozvíjet všestrannou spolupráci a poskytovat si vzájemnou podporu na základě vzájemného respektování státní suverenity a nezávislosti, rovnoprávnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí.

Článek 2

Vysoké smluvní strany budou využívat všech možností k rozšíření a zintenzivnění vzájemně výhodné dvoustranné i vícestranné hospodářské a vědeckotechnické spolupráce, a tím přispívat k lepšímu uspokojování stále rostoucích hmotných a duchevních potřeb svých národů.

Obě strany budou i nadále dlouhodobě koordinovat své národohospodářské plány v důležitých oblastech národního hospodářství, vědy a techniky, vyměňovat si poznatky a zkušenosti získané z budování socialismu.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou napomáhat spolupráci mezi orgány státní moci a mezi společenskými organizacemi pracujícími v zájmu dalšího porozumění a sbližování lidu Československé socialistické republiky a Vietnamské socialistické republiky.

Budou plánovitě rozvíjet a prohlubovat spolupráci v oblasti vědy, kultury, školství, zdravotnictví, ochrany životního prostředí, literatury, umění, tisku, rozhlasu, televize, filmu, tělesné výchovy, sportu a turistiky, jakož i v jiných oblastech.

Článek 4

Vysoké smluvní strany budou soustavně usilovat o další všestranný rozvoj bratrských vztahů mezi všemi státy socialistického společenství a vždy jednat v duchu upevňování jejich jednoty a semknutosti, budou vynakládat veškeré úsilí k posílení sil socialistické soustavy, k rozvoji a obraně historických vymožeností socialismu.

Článek 5

Vysoké smluvní strany budou vynakládat veškeré úsilí k tomu, aby přispěly k ochraně míru a bezpečnosti v Evropě, Asii a na celém světě a budou i nadále usilovat o uskutečňování

zásad mírového soužití států s rozdílným společenským zřízením, o rozšíření a prohloubení procesu uvolňování napětí v mezinárodních vztazích, o zastavení závodů ve zbrojení, o odzbrojení a budou aktivně přispívat k definitivnímu vyloučení agrese a dobovačských válek ze života národů v zájmu věci míru, národní nezávislosti, demokracie a socialismu.

Článek 6

Vysoké smluvní strany budou aktivně bojovat proti všem záměrům, intrikám a útokům nepřátel míru, agresivních sil imperialismu, hegemonismu, expanzionismu a ostatních reakčních sil a budou podporovat boj za definitivní odstranění kolonialismu, neokolonialismu a rasismu ve všech jeho podobách a projevech.

Obě strany budou podporovat boj zemí Asie, Afriky a Latinské Ameriky za upevnění nezávislosti, na obranu suverenity, za nastolení nových rovnoprávných a spravedlivých mezinárodních hospodářských vztahů; budou podporovat touhu lidu jihovýchodní Asie po míru, nezávislosti, rozkvětu a spolupráci mezi zeměmi v této oblasti.

Článek 7

Vysoké smluvní strany se budou navzájem informovat a radit o otázkách vzájemných vztahů a o všech významných mezinárodních otázkách týkajících se zájmů obou zemí.

Článek 8

Tato smlouva se nedotýká práv a závazků obou stran vyplývajících z platných dvoustranných a mnohostranných smluv, jež byly uzavřeny za jejich účasti.

Článek 9

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost výměnou ratifikačních listin, která se uskuteční co nejdříve v Praze.

Článek 10

Tato smlouva se uzavírá na dobu 25 let a bude se automaticky prodlužovat vždy o dalších deset let, nebude-li jednou z vysokých smluvních stran dvanáct měsíců před uplynutím období platnosti vypovězena.

Dáno v Hanoji, dne 14. února 1980, ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a vietnamském jazyku, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou
republiku:

G. Husák v. r.

L. Štrougal v. r.

Za
Vietnamskou socialistickou
republiku:

Le Duan v. r.

P. V. Dong v. r.

11

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky

z 15. decembra 1980,

ktorou sa dopĺňa vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 127/1978 Zb.
o školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky po prerokovaní s Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 23 ods. 4 a § 25 ods. 2 zákona č. 63/1978 Zb. o opatreniach v sústave základných a stredných škôl a podľa § 14 ods. 2 písm. a) a § 22 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 127/1978 Zb. o školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť sa dopĺňa takto:

1. V § 12 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Príprava v učebných a študijných odboroch zavedených vyhláškami Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 90/1978 Zb. a č. 25/1980 Zb., ktorými sa mení a dopĺňa vyhláška č. 11/1971 Zb. o učebných odboroch a o organizácii výchovy učňov a vyhláškou Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky č. 103/1979 Zb. o nomenklatúrach študijných odborov na stredných odborných učilištiach, gymnáziách, stredných odborných školách, konzervatóriách, stredných školách pre pracujúcich, odbor-

ných školách a na stredných školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť, o sústave učebných odborov na stredných odborných učilištiach a o štúdiu na nich sa v dvojročných a trojročných učebných odboroch v odborných učilištiach pre zmyslovo postihnutú mládež a v stredných odborných učilištiach pre zmyslovo postihnutú mládež predlžuje o šesť mesiacov; vo štvorročných študijných odboroch v stredných odborných učilištiach pre zmyslovo postihnutú mládež sa táto príprava predlžuje o jeden rok. Predĺženie prípravy sa započítava do prípravného obdobia.“.

2. V § 12 sa doterajší odsek 3 označuje ako odsek 4 a na konci sa pripája táto veta: „Uchádzač o prijatie do odborného učilišťa alebo stredného odborného učilišťa pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť musí preukázať vyjadrením príslušného lekára zdravotnú spôsobilosť na vykonávanie zvoleného robotníckeho povolania; zaradenie uchádzača, ktorý je občanom so zmenenou pracovnou schopnosťou, musí byť v súlade s odporúčaním posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia príslušného okresného národného výboru.“.

3. V § 12 sa doterajší odsek 4 označuje ako odsek 5 a doterajší odsek 5 ako odsek 3.

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. marca 1981.

Minister:

Prof. Ing. Buša CSc. v. r.

12

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky

z 29. decembra 1980

o doplnení vyhlášky č. 57/1967 Zb., ktorou sa vykonáva vládne nariadenie o jedoch a iných látkach škodlivých zdraviu

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky ustanovujú podľa § 1 ods. 3 a § 14 vládneho nariadenia č. 56/1967 Zb. o jedoch a iných látkach škodlivých zdraviu a podľa § 195 Trestného zákona:

Čl. I

Vyhláška č. 57/1967 Zb., ktorou sa vykonáva vládne nariadenie o jedoch a iných látkach škodlivých zdraviu, sa dopĺňa takto:

Zoznam omamných látok uvedený v prílohe č. 3 sa dopĺňa týmito látkami:

Minister spravodlivosti
Slovenskej socialistickej republiky:

JUDr. Király v. r.

I. skupina

sufentanil N-[4-(metoxymetyl)-1-/2-(2-tienyl)etyl/-4-piperidyl] propionanilid

tilidin (+)-etyl trans-2-(dimetylamino)-1-fenyl-3-cyklohexén-1-karboxylát

II. skupina

dextropropoxyfén alfa-(+)-4-dimetylamino-1,2-difenyl-3-metyl-2-butanol propionát

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister zdravotníctva
Slovenskej socialistickej republiky:

Prof. MUDr. Matejíček DrSc. v. r.

13

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 15. listopadu 1980

o zkouškách a posuzování odborné způsobilosti některých pracovníků

Český báňský úřad stanoví podle § 10 písm. c) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a s Českou odborovou radou:

§ 1

(1) Znalost předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a předpisů s nimi souvisejících¹⁾ se ověřuje zkouškami technicko-hospodářských pracovníků, kteří v organizacích řídí práce, podléhající státnímu odbornému dozoru orgánů státní báňské správy podle § 3 zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a rozšíření dozoru státní báňské správy (dále jen „zákon“) před místně příslušným báňským úřadem.

(2) Místně příslušným je obvodní báňský úřad, v jehož obvodu se vykonávají práce, podléhající jeho doзору;²⁾ na návrh organizace může Český báňský úřad přenést tuto působnost na jeden z obvodních báňských úřadů, v jejichž obvodech má organizace svá pracoviště. Český báňský úřad může uskutečnit zkoušku v případech, které si vyhradí.

§ 2

(1) Pracovníky podle § 1 odst. 1 jsou vedoucí organizace a jeho zástupci, vedoucí závodů a jejich zástupci, vedoucí samostatných provozů, popřípadě pracovišť a dále ti pracovníci, jejichž činnost ovlivňuje řízení prací uvedených v § 3 zákona nebo jejichž odpovědnost za tyto práce vyplývá z organizačního řádu.

(2) V případě pochybností, zda jde o pracovníka uvedeného v odstavci 1, rozhodne místně příslušný báňský úřad po vyjádření orgánu nadřízeného organizaci.

§ 3

(1) Organizace je povinna přihlásit pracovníka

ke zkoušce nejpozději do 3 měsíců od jeho nástupu do funkce.

(2) Přezkoušení ze znalostí předpisů se opakuje nejméně jednou za 3 roky. K přezkoušení je organizace povinna pracovníka přihlásit nejpozději 3 měsíce před uplynutím této lhůty.

(3) Místo a termín zkoušky a přezkoušení určí místně příslušný báňský úřad nejpozději do 3 měsíců od doručení přihlášky.

(4) Pracovník, který je předvolán ke zkoušce, je povinen dostavit se v určenou dobu na místo konání zkoušky a podrobit se jí.

§ 4

(1) Zkouška se vykonává ústně před komisí jmenovanou předsedou místně příslušného báňského úřadu.

(2) Báňský úřad přizve ke zkoušce zástupce příslušného odborového orgánu a zástupce organizace, popřípadě zástupce orgánu nadřízeného organizaci.

(3) Výsledek zkoušky se hodnotí stupněm vyhověl nebo nevyhověl.

(4) Na základě výsledku zkoušky posoudí komise odbornou způsobilost pracovníka, výsledek zkoušky sdělí pracovníkovi a oznámí jej organizaci písemně ve dvojím vyhotovení. Výsledek zkoušky vedoucího organizace oznámí komise též orgánu nadřízenému organizaci.

(5) Oznámení uvedené v odstavci 4 je organizace, popřípadě orgán jí nadřízený, povinna založit do spisů pracovníka a stejnopis uložit na místě pracovníkova pracoviště.

§ 5

(1) Jestliže pracovník nevyhoví při zkoušce z předpisů, ale nedostatky v jeho znalostech nejsou takové, že by mohlo dojít při výkonu jeho funkce

¹⁾ Zejména předpisy uvedené v § 272 odst. 1 a 2 zákoníku práce a dále výnos Českého báňského úřadu č. 4/1980 Ú. v. ČSR, o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu v organizacích, které podléhají státnímu odbornému dozoru orgánů státní báňské správy podle zákona ČNR č. 24/1972 Sb.

²⁾ Vyhláška Českého báňského úřadu č. 25/1972 Sb., kterou se určují obvody působnosti obvodních báňských úřadů.

k ohrožení života nebo zdraví pracovníků organizace anebo k bezprostřednímu ohrožení provozu organizace, určí báňský úřad přiměřenou lhůtu k vykonání opravné zkoušky.

{2} Jestliže pracovník nevyhoví ani při opravné zkoušce nebo se jí bez závažného důvodu nepodrobí, popřípadě pokud mu opravná zkouška nebyla povolena, posoudí místně příslušný báňský úřad jeho odbornou způsobilost jako nevyhovující a oznámí to organizaci s tím, že pracovník neplní stanovené předpoklady pro výkon funkce, spolu s návrhem na odvolání z této funkce, popřípadě na převedení na jinou práci.

§ 6

Organizace je povinna přihlásit ke zkoušce pracovníky, kteří začali vykonávat funkce uvedené v § 2 odst. 1 před účinností této vyhlášky a nepodrobili se úspěšně zkoušce nebo přezkoušení ze znalostí předpisů uvedených v § 1 odst. 1, nejpozději do 30. září 1981.

§ 7

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1981.

Předseda Českého báňského úřadu:

Ing. Zíka v. r.

OZNAMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 17 a 24 zákona č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění zákona č. 126/1974 Sb. v dohodě s příslušnými ústředními orgány **výnos** ze dne 8. prosince 1980 čj. 24 334/80-025, kterým se mění a doplňuje příloha k vyhlášce č. 155/1973 Sb., kterou se vydává **Řád plavební bezpečnosti na vnitrozemských vodních cestách, ve znění výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 4. dubna 1975, čj. 9806/75, registrovaném v částce 14/1975 Sb.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1981 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy v odboru vodní dopravy. Výnos bude vydán v Nakladatelství dopravy a spojů.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu

- **výnosem** z 9. června 1980 čj. VI/2-6811/1980 **sazebník daně z obratu**, platný od 1. ledna 1981, jímž se zrušuje sazebník daně z obratu, platný od 1. ledna 1979, vydaný výnosem ze dne 21. června 1978 čj. VI/2-10 830/1978 včetně všech změn a doplňků (reg. v částce 21/1978 Sb.),
- **výnosem** z 25. listopadu 1980 čj. VI/2-22 699/1980, **seznam oborů a skupin výrobků, u nichž s účinností od 1. 1. 1981 se odvádí daně z obratu rozdílem mezi maloobchodní a velkoobchodní cenou** a jímž se zrušuje výnos z 27. prosince 1978 čj. VI/2-23 224/1978 ve znění jeho doplňků (reg. v částce 4/1979 Sb.),
- **výnosem** z 19. prosince 1980 čj. VI/2-24 296/1980 s účinností od 1. ledna 1981 **I. změny a doplňky sazebníku daně z obratu platného od 1. 1. 1981,**
- **výnosem** z 12. prosince 1980 čj. VI/3-24 300/1980 s účinností od 1. ledna 1981 **dodatek ke směrnici pro tvorbu a použití finančních prostředků rizikových fondů vytvořených z cenových rozdílů v maloobchodních cenách pro organizace státního obchodu a spotřebních družstev** ze dne 19. ledna 1979 čj. VI/3-26 070/1978 (reg. pod čj. VI/3-20 060/1979 v částce 29/1979 Sb.).

Do výnosů lze nahlédnout u okresních a krajských finančních správ a u ministerstev financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle § 14 odst. 5 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, **výnos č. 17/1980 Věstníku FMZO o hospodaření s majetkem organizací zahraničního obchodu.** Výnosem se zrušuje výnos ministra zahraničního obchodu č. 5/1967 Věstníku MZO, o hospodaření s majetkem podniků zahraničního obchodu.

Výnos je publikován v částce 8/1980 Věstníku FMZO a nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1981. Do výnosu možno nahlédnout v právním odboru federálního ministerstva zahraničního obchodu a v organizacích zahraničního obchodu.

Federální statistický úřad

vydal podle § 35 odst. 2 zák. č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **výnos** (čj. 2754/80-032-1504 ze dne 24. října 1980) **o doplnění a změnách jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků.**

Výnos nově vymezuje pojem průmyslového výrobku a pojem a druhy strojírenských dílů a jejich postavení v klasifikaci. Dále se jednotná klasifikace průmyslových oborů a výrobků dopl-

ňuje o nové obory a o nové skupiny a podskupiny výrobků v dosavadních oborech, zpřesňují se názvy některých skupin a podskupin výrobků a ruší se některé skupiny a podskupiny výrobků.

Zrušují se:

1. pokyny Ústřední komise lidové kontroly a statistiky pro vydávání dílčích účelových nomenklatur průmyslových a zemědělských výrobků lesního hospodářství a pro provádění a vyhlášení změn a doplňků jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků, jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví a oborových číselníků průmyslových výrobků čj. 40 002/65 ze dne 26. 10. 1965 (publikováno ve Věstníku Ústřední komise lidové kontroly a statistiky, částka 19/1965, oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 8/1966);
2. výnos Federálního statistického úřadu o změně položek jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků v hutních odvětvích a o vydání dvanáctimístných oborových číselníků hutních výrobků čj. 22 239/70 ze dne 6. 11. 1970 (publikováno ve Zpravodaji Federálního statistického úřadu, Českého statistického úřadu, Slovenského statistického úřadu, částka 10—11/1970, oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 44/1970);
3. výnos Federálního statistického úřadu o doplnění oborů hutních výrobků v jednotné klasifikaci průmyslových oborů a výrobků a o vydání dodatků k oborovým číselníkům výrobků hutnictví železa čj. 23 540/71 ze dne 3. 1. 1972 (publikováno ve Zpravodaji Federálního statistického úřadu, Českého statistického úřadu, Slovenského statistického úřadu, částka 4/1972, oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 19/1972);
4. pokyny Ústřední komise lidové kontroly a statistiky o jednotném postupu při klasifikaci dílů strojírenských výrobků a jejich kódování čj. 39 782/1966 ze dne 26. 11. 1966 (publikováno ve Věstníku Ústřední komise lidové kontroly a statistiky, částka 20—21/1966, oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 2/1967);
5. klasifikace a číslování dílů strojírenských výrobků (publikováno ve Zpravodaji Federálního statistického úřadu, Českého statistického úřadu, Slovenského statistického úřadu, částka 3/1969);
6. výnos Federálního statistického úřadu čj. 8854/1976 ze dne 11. 6. 1976 o zřízení oboru 401 — Zařízení reprografická (publikováno ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, částka 5/1976, oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 33/1976).

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1981 a byl publikován pod poř. č. 13 v částce 12—13 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo:

1. dne 16. září 1980 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva obchodu ČSR ze dne 31. března 1976 č. 5/1976 Věstníku MO ČSR, **o odměňování technicko-hospodářských pracovníků v organizacích státního obchodu**, ve znění pozdějších předpisů.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1981 a byl uveřejněn pod pořadovým číslem 8 v částce č. 6/1980 Věstníku MO ČSR;

2. dne 25. září 1980 podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě, **výnos o úpravě prodeje osobních ochranných pracovních prostředků socialistickým organizacím.**

Výnosem se ruší výnos ministerstva obchodu ČSR ze dne 12. ledna 1973 č. 1/1973 Věstníku MO ČSR, o úpravě prodeje osobních ochranných pracovních prostředků mimotržním spotřebitelům v organizacích vnitřního obchodu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1981 a byl uveřejněn pod pořadovým číslem 9 v částce č. 6/1980 Věstníku MO ČSR;

3. dne 5. listopadu 1980 podle § 133 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem financí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **směrnice, kterými se mění**

směrnice ministerstva obchodu ČSR ze dne 25. října 1972 č. 5/1972 Věstníku MO ČSR, pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků, ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1981 a byly uveřejněny pod pořadovým číslem 10 v částce č. 6/1980 Věstníku MO ČSR.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a s českými výbory Odborového svazu pracovníků chemického, papírenského, sklářského průmyslu a tisku, Odborového svazu pracovníků textilního, oděvního a kožedělného průmyslu a Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos č. 2/1980** ze dne 28. listopadu 1980, **kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie**, vydaný výnosem č. 3/1978 ministerstva průmyslu České socialistické republiky ze dne 24. října 1978, ve znění výnosu č. 1/1979 ministerstva průmyslu České socialistické republiky ze dne 22. března 1979.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1981; byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva průmyslu České socialistické republiky částka 8—9/8—9/1980 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu průmyslu ČSR a ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo **sdělením č. 34/1980** ze dne 18. listopadu 1980 **tiskové a redakční opravy resortního seznamu zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie**, vydaného výnosem č. 3/1978 ministerstva průmyslu ČSR, ve znění zákona č. 1/1979 ministerstva průmyslu ČSR.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky — hlavní hygienik České socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, se zřetelem na § 7 odst. 3 vyhlášky č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, **výnos o dalším přeočkování, popřípadě základním očkování proti přenosné dětské obrně ve školním roce 1980/1981** [č. HEM 371.4-11. 7. 80 ze dne 18. 12. 1980].

Výnos stanoví etapy, termíny a rozsah přeočkování, popřípadě základního očkování proti přenosné dětské obrně.

Výnos nabývá účinnosti dnem 15. února 1981.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky, částka 21—24/1980 a lze jej zakoupit ve zdravotnickém nakladatelství AVICENUM, n. p., Malostranské nám. 28, Praha 1 - Staré Město. Do výnosu lze nahlédnout u okresních a krajských hygieniků.

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo po dohode s Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a ďalšími zúčastnenými ústrednými orgánmi podľa § 32 ods. 1 zákona č. 186/1960 Zb. o sústave výchovy a vzdelávania (školský zákon) a podľa § 14 ods. 2 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve **úpravu z 15. decembra 1980 č. 17 443/1980-21 o maturitných skúškach na stredných školách**.

Úprava sa vzťahuje na maturitné skúšky na stredných odborných učilištiach, gymnáziách, stredných odborných školách, konzervatóriách a stredných školách pre pracujúcich, a to v dennom štúdiu i v štúdiu popri zamestnaní. Úprava obsahuje ustanovenia o účele, rozsahu, termínoch, klasifikácii a organizácii maturitných skúšok, ako aj o opravných, externých a doplnkových skúškach a o maturitných vysvedčeníach.

Úpravou sa zrušujú tieto predpisy:

- maturitný poriadok pre stredné zdravotnícke školy v Slovenskej socialistickej republike č. Z-1915-B/2 z 1. marca 1969, registrovaný v číastke 34/1969 Zb.,
- úprava Ministerstva školstva SSR zo 14. novembra 1972 č. 12 799/1972-III/3 pre maturitné skúšky na školách poskytujúcich úplné stredné vzdelanie registrovaná v číastke 29/1972 Zb. v znení úpravy z 21. januára 1977 č. 391/1977-II/1, ktorou sa mení a dopĺňa úprava o maturitných skúškach na školách poskytujúcich úplné stredné vzdelanie, registrovanej v číastke 7/1977 Zb.

Úprava nadobúda účinnosť 1. februárom 1981; bude uverejnená v zošite 1/1981 Zvestí Ministerstva školstva SSR a Ministerstva kultúry SSR a bola zaslaná aj školám a odborom školstva krajských národných výborov [Národného výboru hl. mesta SSR Bratislavy], na ktorých odboroch školstva možno do nej nazrieť.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — hlavný hygienik Slovenskej socialistickej republiky

podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu vydal **úpravu** z 15. júla 1980 č. Z-6194/1980-B/3-06 **o hygienických zásadách pri práci s chemickými karcinogénmi**.

Táto úprava určuje základné hygienické požiadavky na ochranu zdravia pri práci s chemickými látkami (karcinogénmi), ktoré spôsobujú alebo môžu spôsobiť ochorenie na rakovinu alebo chorobu z povolania pracovníkov, ktorí sú vystavení ich pôsobeniu.

Úprava je uverejnená pod č. 13/1980 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva KNV a ONV a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — hlavný hygienik Slovenskej socialistickej republiky

podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu so zreteľom na § 18 vyhlášky č. 14/1977 Zb. o ochrane zdravia pred nepriaznivými účinkami hluku a vibrácií vydal **úpravu** z 15. júla 1980 č. Z-6544/1980-B/3-06, **ktorou sa určuje spôsob merania a hodnotenia vibrácií**.

Táto úprava určuje spôsob merania a hodnotenia mechanického kmitania, chvenia a opakujúcich sa mechanických otrasov, ktorých energia sa nachádza prevažne v sledovanej frekvenčnej oblasti za účelom posúdenia ich účinku na človeka.

Úprava je uverejnená pod č. 12/1980 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva KNV a ONV a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych orgánov po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a so Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov zdravotníctva vydalo **úpravu** z 28. 8. 1980 č. Z-7100/1980-C/4 **o prémievaní zubných laborantov**.

Táto úprava upravuje prémievanie zubných laborantov, úsekových zubných laborantov a vedúcich zubných laborantov v zdravotníckych rozpočtových organizáciách v pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva SSR, ktorí pracujú v zubných laboratóriách štandardným spôsobom práce a v špecializovaných zubných laboratóriách na výrobu chrómkobaltových náhrad.

Zrušujú sa smernice č. 54/1976 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR o prémievaní zubných laborantov.

Úprava je uverejnená pod č. 6/1980 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva krajských národných výborov a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí SSR, Ministerstvom školstva SSR a so Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov zdravotníctva **úpravu z 28. 8. 1980 č. Z-6300/1980-C/4 o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov.**

Táto úprava upravuje platové pomery zdravotníckych pracovníkov v pôsobnosti ministerstiev zdravotníctva a školstva Slovenskej socialistickej republiky a platové pomery niektorých iných odborných pracovníkov v zdravotníctve.

Pre pracovníkov, na ktorých sa vzťahuje táto úprava, strácajú platnosť:

1. vyhláška č. 111/1968 Zb. o úprave výšky príplatku za prácu v nočných smenách;
2. vyhláška č. 200/1968 Zb. o mzdovom zvýhodnení práce cez soboty a nedele.

Zrušujú sa:

- a) úprava č. 11/1971 Vestníka MZ SSR o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov (reg. v čiaske 13/1972 Zb.) v znení úpravy č. 6/1975 Vestníka MZ SSR (reg. v čiaske 26/1975 Zb.), úpravy č. 2/1976 Vestníka MZ SSR (reg. v čiaske 16/1976 Zb.), úpravy č. 35/1976 Vestníka MZ SSR, úpravy č. 6/1977 Vestníka MZ SSR (reg. v čiaske 20/1977 Zb.), úpravy č. 38/1977 Vestníka MZ SSR a úpravy č. 6/1979 Vestníka MZ SSR (reg. v čiaske 19/1979 Zb.);
- b) úprava č. 12/1971 Vestníka MZ SSR o určovaní výšky príplatkov v odboroch s mimoriadne obťažným náborom pracovníkov v znení úpravy č. 10/1972 Vestníka MZ SSR a úpravy z 19. 3. 1975 č. Z-3080/75-C/13;
- c) úprava Ministerstva zdravotníctva SSR z 23. 6. 1971 č. Z-7501/1971-B/2 o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov Štátneho sanatória v Bratislave;
- d) úprava Ministerstva zdravotníctva SSR z 12. 12. 1974 č. Z-13 260/74-C/13 o určení výšky príplatku zdravotníckych pracovníkom v liečebniach pre dlhodobo chorých;
- e) úprava Ministerstva zdravotníctva SSR z 30. 9. 1976 č. Z-5856/1976-C/13 o určení výšky príplatku obvodným závodným lekárom pracujúcim vo vybraných obvodných závodných zdravotníckych strediskách v závodoch 1. skupiny.

Úprava je uverejnená pod č. 5/1980 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva KNV a ONV a na ústavoch národného zdravia.

Český svaz výrobních družstev

vydal

1. podle § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 14. 12. 1978 o určování pracovní doby jízdních pracovníků silniční dopravy ve výrobních družstvech.**

Směrnice jsou uveřejněny pod poř. č. 2 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 2/1977.

Ve výrobních družstvech, v nichž byla zavedena soustava odměňování podle usnesení vlády ČSSR ze dne 4. července 1974 č. 193, o zásadách a postupu racionalizace práce a mzdových soustav v dalších odvětvích, nabyly tyto směrnice účinností dnem 1. února 1977; v ostatních výrobních družstvech nabyly směrnice účinností dnem, který určil Český svaz výrobních družstev;

2. podle § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 14. 12. 1976 o určování pracovní doby jízdních pracovníků silniční dopravy v podnicích řízených Českým svazem výrobních družstev.**

Tyto směrnice nabyly účinností v jednotlivých podnicích dnem, kterým byla na základě rozhodnutí Českého svazu výrobních družstev zavedena soustava odměňování podle usnesení vlády ČSSR ze dne 4. července 1974 č. 193, o zásadách a postupu racionalizace práce a mzdových soustav v dalších odvětvích;

3. podle § 85 odst. 1 a 2, § 95, § 98 odst. 1 a § 267a písm. e) zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 10. 5. 1977 k provedení některých ustanovení zákoníku práce ve výrobních družstvech.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. června 1977 a jsou uveřejněny pod poř. č. 12 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 5/1977.

Současně bylo zrušeno usnesení představenstva Českého svazu výrobních družstev č. 244 ze dne 3. 2. 1970 k provedení některých ustanovení zákoníku práce v českých výrobních družstvech, které bylo uveřejněno pod poř. č. 19 v Informacích Českého svazu výrobních družstev č. 9/1970 a registrováno v částce 18/1970 Sb.

4. podle § 85 odst. 1 a 2, § 95 a § 98 odst. 1 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 10. 5. 1977 k provedení některých ustanovení zákoníku práce v podnicích řízených Českým svazem výrobních družstev.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. června 1977 a jsou uveřejněny pod poř. č. 13 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 5/1977;

5. podle § 150 odst. 2 a § 167 odst. 2 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky a s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ve vztahu k podnikům řízeným Českým svazem výrobních družstev též v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 31. 5. 1978, kterými se vydávají seznamy prací a pracovních zakázaných ženám, těhotným ženám, matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým ve výrobních družstvech a podnicích řízených Českým svazem výrobních družstev.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. července 1978 a jsou uveřejněny pod poř. č. 27 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 9/1978;

6. podle § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 4. 7. 1978, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 14. 12. 1976 o určování pracovní doby jízdních pracovníků silniční dopravy ve výrobních družstvech.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. srpna 1978 a jsou uveřejněny pod poř. č. 24 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 8/1978;

7. podle § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 4. 7. 1978, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 14. 12. 1976 o určování pracovní doby jízdních pracovníků silniční dopravy v podnicích řízených Českým svazem výrobních družstev.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. srpna 1978 a jsou uveřejněny pod poř. č. 25 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 8/1978;

8. podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev, kterými se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1979 a jsou uveřejněny pod poř. č. 34 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 10/1978.

Současně byly zrušeny

- a) směrnice Ústředního svazu výrobních družstev, uveřejněné pod poř. č. 58 ve Věstníku ÚSVD č. 16/1964 (reg. v částce 30/1966 Sb.), ve znění předpisů je pozměňujících a doplňujících, a resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie jím vydaný,
- b) směrnice Českého svazu výrobních družstev, uveřejněné pod poř. č. 67 ve Věstníku ČSVD č. 21/1976, a resortní seznam zaměstnání zařazených do I. pracovní kategorie jím vydaný;
9. podle § 85 odst. 1 a 2 a § 98 odst. 1 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 6. 5. 1980, kterými se mění a doplňují směrnice č. 12 ze dne 10. 5. 1977 k provedení některých ustanovení zákoníku práce ve výrobních družstvech.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. července 1980 a jsou uveřejněny pod poř. č. 17 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 6/1980;

10. podle § 85 odst. 1 a 2 a § 98 odst. 1 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 6. 5. 1980, kterými se mění a doplňují směrnice č. 13 ze dne 10. 5. 1977 k provedení některých ustanovení zákoníku práce v podnicích řízených Českým svazem výrobních družstev.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. července 1980 a jsou uveřejněny pod poř. č. 18 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 6/1980;

11. podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 5. 8. 1980, kterými se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. října 1980 a jsou uveřejněny pod poř. č. 26 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 9/1980;

12. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 5. 8. 1980, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 1. 10. 1974 č. 40 o odměňování dělníků ve výrobních družstvech v platném znění.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. listopadu 1980 a jsou uveřejněny pod poř. č. 28 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 10/1980;

13. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 6. 5. 1980, o odměňování odborných a administrativních pracovníků Českého svazu výrobních družstev, krajských (městského) výboru Českého svazu výrobních družstev a pracovníků Správy nemocenského pojištění členů výrobních družstev.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. listopadu 1980 a jsou uveřejněny pod poř. č. 29 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 11/1980.

Do všech těchto předpisů je možno nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Jindřišská 2, na krajských výborech Českého svazu výrobních družstev (Městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech se sídlem na území České socialistické republiky.